

מרגש: הנב' רחל הבר תחיה אשת הרב אברהם ישעיהו הבר צץ' בפרק יומן מחייו ארוכי המעש'

[4]

"יש אצלנו בחור אחד, פגש שמו, דיברתי אותו קצת". רם דברו קצת לא היו זרים להעמיק כדי לנלות שיש כאן תלמיד ישיבת המושבת מרובתו ורב מישיבת המושבת בתלמודיו, ומה צריך עוד בשכלה לפתוח ישיבה?

וזה מה שהם עשו, בלב המכון, בשעה שהמכונה מחליפה את דמס וטחלישה את גופם, הם פתחו "ישיבה", ישיבה לשניים: פנחס, בחור בן תשע עשרה, תושב קרית ארבע, שאיבר את אהוי בפעולה איתה, וככל ומה שהיה עם החברותה הדואת והפה שדעתן מננת, בעודרת ד' בסעפם הבאה.

אנשים אמיצים במרכז הדzon

היתה אמרה לבנות אותה "השנה האורורה של הדיאליה", התשנה בה ימי ראתה, שלishi ו חמישי נתקלקן לנמרן מן הלהת, מוקדשים לדיאליה ולחולשה שאחריה, אבל כאשר אני מסיטה את הדפים בלוח השנה ומותבונגה בימים של השנה הדיא, אני לא רואה בהם התבומות אוימה, אלא ימים של קרבת ר' אדרה, נדייה ובძחת אינני נאיבית, בשנה ההיא גדרעה שעה החימם. שלוש פעמים בשבע, ארכע שעה ותודה כללית שהונדרה בפי' כמו' סים מכונת בכיסה בתוכנית הרוחה", אבל כאשר אני משוחחות, אני וברתאותו חד אמונה ברמה בלתי נתפסת, נסע אל בית החולים הלוך ושוב, שוב והלך, ואמד' ל"אני צעד במסלול החיים שבוארע טפל התוהה לי, את החוכביה קבע הקביה, כדי אבחדר להרניש ולהתגונב ריך אני אוחלייט", והוא החליט.

הוא החליט להילחם על השטחה ועל החים. הוא החליט לקום מכל נפילת, במוקם להתרגע מכך שלרגע ותוה ורט מוחלט, להמשיך הלאה עם הפעם קידוש, תמיד קידימת, לא לחינם ואמורים סכאדים כורא עולם נתן ניסין והוא נתן מ' אה' הכלים להתמודד אותו, כל כך נכו, כל בשרי חוויתי... .

סבירי היו אנשים, העפתי בהם מבט קצר: מוחברים לפכים ושונים מטנו כל כך. חלום ישנו, חלום גנוח, אף אחד מהם לא חייר. רק על פניו בעלי שכן החיים, פנס מאיר בתוך החושך, ואני ידעתי, הוא כבר נילה מה תהיה השליחות של במחולקה,

"מה תעשה אז?", שאלתי רטוריית. את התשובה כבר ידעתי בעצמי. לא חסרה באני עכבה. מישחו צוריך לו מילא טובה לכל האננים כאנו ומישחו צורך להעלות לרם חזק על השפטים. המשיחו היה יהיה בעל... נס לו היהתה תוכנית ובדרךנו הביתה הוא הפקד אותה ביד". כבר שנים שאני חולם להעניק בעניין עבודה הלויים בבית המקדש. צידען, אני לרי וקר מתאים לעשות. עד

עכשי לא עלה בדמי למש את החלום, בבית החולים אני מהכוון לעשות זאת אבב, אני כבר יודע מה היה השם של הספר: זילך איש (ראשי תיבות אברהם ישעה) מבית לוי... מבטו הפך חולמי ואני ידעתי, כמו לכל מקום, גם בבית החולים הוא עומד ללחצת איזה את הסנדראן.

אכן, כבר באוטו יומם טיפלנו בעניינים. פגינו ל'עור בציגון', שאלנו מחשב נידק קפן וציווינו אותו לחיק הקבוע שלחיק לדיאליה (אנטו מדברים על עידן בו לא היה לכל אדם מחשב נידך בבית ולנו בודאי שלא).

מלבד הספר, מדי פעם קיבלת הבקום מטבחות החיים שהוא העתיק ביטשנב לדרכ'. שאליה היה הוותם בדיקאון', הוא אמר ואני ידעתי ששעה ארכוה, בעודו מוחדר למוכשר דיאליה אימתני, הוא העביר בהפתחת חיים חדשים באדם. למדת היום חברותה עם שי', אמד' ביום אחר ואני ידעתי שהוא העסיק את מוחו של הצער והחולה בשאלות סביבת התורה והלימוד. חפץ היה מה להיעשות שם, במכון. חפץ היה אנשיים ליעזר להם ואחריהם שריצו רק חירות. גם במבחן הקשה הווה היה לאיש כמות מה לעשות, והוא עשה.

ראשון, שלישי ו חמישי, ושוב, ראשון - שליש- חמיש, ריטסאל קבוע של חולשה וחיקון. באחד מימי שלישי הוא חור הביתה עם אור חדש בעניינים. "מה היה?", שאלתי.

שבט תשס' כאסר ישכח במנוגית הדודרת לבית החולם חשבתי שנפל עליון השמים. איך אמצע אוחז בבית החולם - שבר כל? מה מרגיש אדים שעוזב את הבית בריאו (לפחות בעניינו) ועובד לחזור חולה? מה מרגיש אדים שלא כל והכנה סוקדמת שומר על שנייה כה רטמי בחיי?

השתתי לדאות אותו. לא יכולתי לחשוב שאמצא אותו שבר וחסר תקוות. ידעתי שגם הוא יודהך נס אמר אבב, אך אשור אב' כל האופטימיות שלו? המוניות פלהה אותו ליד בית החולם. ברגלים וזרענות נכסתי אל הבניין, עליית' לкомה 6, מכון הדיאליה, היה כתוב על השלט. הגבצתי פניה בחשש. כורסאות חholes, מכסירים לבנים, אינפוזיה ובעל חזוז. חזרו ותו לאו.

"סאת לבקר אבל דודה עלייה?", שאל אופסמי ומחוץ כהרגול. הפסיקי באחת. והבסדר. הכל בסדר. החיים מסחים, והוא לא השתבנה. "זוסה?", שאלתי, מצעיה על המכשיר הנגדל. עד היום לא ידענו, עכשי אני עשה הירבות קפנה עם אחד מללא הבורא. והוא אתו ל' שיירו קפן בברולינה. יש לנו בנהר שמי כלויות אחת מכך, כליה קפנה, גדרלה כנודל אגרוף ומשכלה מאה וחמשים נרム סבוגת את כל הערלים, הפסולת והגוזלים שנטבעים בנהר. כאשר אדים סובל מאי ספיקת כליה המסננת פוקולטה' וגאנטו צריכים לעזרו לה. המבונה הזאת שאני מחובר אליה, נקרת כליה מלאכיותה והפקידה לסן את הדם מהחומרה האל. ארבע שעות, שלוש פעמים בשבע גוצרך להיפגע. היא ואגי', הוא השיב בחיות.

